

Numer specjalny

Wiadomości KSN

Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność"

Nr 11-12 (116-117) listopad - grudzień 2005 r.

"Wiadomości KSN" są dostępne na stronie internetowej KSN On line pod adresem: <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

Solidarność

SOLIDARNOŚĆ
1980-2005

Z historii "Solidarności" Nauki (2)

NAUKA POLSKA W “SOLIDARNOŚCI” LAT 1980 - 81

CZ. II. WAŻNIEJSZE DOKUMENTY Z KOMENTARZAMI

W specjalnym numerze 9-10A(114-115 A) “Wiadomości KSN” z września - października 2005 r., rozpoczynając dokumentowanie historii powstawania przed 25 laty “Solidarności” Nauki, opublikowano opracowanie pod wyżej wymienionym tytułem. Zawarte w nim wspomnienia dotyczyły w dużym stopniu działalności ogólnokrajowej, z powołaniem się na zachowane dokumenty.

Zgodnie z zapowiedzią, część z nich jest obecnie publikowana, z krótkimi komentarzami obejmującymi okoliczności ich powstawania i roli, jaką odegrały. Z pełną liczbą zachowanych dokumentów dotyczących omawianego zakresu można się zapoznać w Archiwum Politechniki Gdańskiej, gdzie zostały przekazane oryginały 62 dokumentów obejmujących 173 strony. Podane niżej numery dokumentów zostały przywołane z publikacji poprzedniego specjalnego numeru “Wiadomości KSN” i odpowiadają archiwalnemu wykazowi.

Wybierając niektóre dokumenty do publikowania, w wydawnictwie o bardzo ograniczonych rozmiarach, kierowano się:

- najważniejszym (wg uznania autora) znaczeniem ich dla ogólnokrajowej działalności “Solidarności” Nauki,
- logicznym powiązaniem wpływu tych dokumentów na kolejne istotne wydarzenia.

Pierwszy bardzo ważny dokument (Nr 3), zredagowany przez pracowników nauki, powstał w początkowym okresie strajku, kiedy na Wybrzeżu działała Komisja Rządowa pod przewodnictwem wicepremiera T. Pyki. Nie chciała ona uznać Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego (MKS), działającego na terenie Stoczni Gdańskiej, i wzywała pojedynczo do siebie przedstawicieli znaczących sygnatariuszy strajku jak: Gdańska Stocznia Remontowa, Stocznia Północna, Zarząd Portu, Zakłady Rybne, Elektrociepłownia itp. Indywidualnymi obietnicami i psychotechnicznym oddziaływaniem doprowadziła do nieporozumień grozących rozłamem “Solidarności”. Tej bardzo ważnej sprawie, w okresie pełnym napięcia i niepewności, jest poświęcone zdecydowane, jednoznacznie popierające strajkujących, wystąpienie części Rady Zakładowej ZNP rozszerzonej o przedstawicieli organizatorów strajku na Politechnice Gdańskiej (dokument jest dość zniszczony i miejscami trudno czytelny).

POSTULATY PRACOWNIKÓW POLITECHNIKI GDAŃSKIEJ

zgłoszone na zebraniach Rad Oddziałowych Związku Nauczycielstwa Polskiego i uchwalone przez rozszerzone plenum Rady Zakładowej ZNP Politechniki Gdańskiej w dniu 22 sierpnia br.

1. Apelujemy do władz PRL o natychmiastowe podjęcie rozmów z Międzyzakładowym (*pisownia wg oryginału*) Komitetem Strajkowym, jako jedynym autentycznym przedstawicielem strajkującego Wybrzeża. Uważamy, że postulaty przedstawione przez MKS nie zawierają elementów wystąpień antysocjalistycznych.
2. Uznajemy postulaty Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego z dnia 18 sierpnia br. jako podstawę do negocjacji z Komisją Rządową.
3. Żądamy pełnej prawdziwej i autoryzowanej informacji w środkach masowego przekazu o zasięgu ogólnopolskim o sytuacji na Wybrzeżu, żądaniach klasy robotniczej reprezentowanej przez MKS oraz żądamy udostępnienia środków masowego przekazu przedstawicielom MKS.
4. Domagamy się natychmiastowego rozpatrzenia sytuacji w kraju przez Sejm PRL.
5. Żądamy możliwości stworzenia niezależnych związków zawodowych, zgodnie z konwencją Nr 87 Międzynarodowej Organizacji Pracy, ratyfikowaną przez PRL w dniu 11 grudnia 1956 r., w tym wyposażenia związków zawodowych w prawo do organizowania strajków.
6. Uważamy, że związki zawodowe winny sprawować stałą, bieżącą kontrolę poziomu życia swych członków i na tej podstawie negocjować umowy o pracę w okresach nie dłuższych niż jeden rok.
7. Związki zawodowe powinny dysponować wolną, nie cenzurowaną prasą oraz dostępem do innych środków masowego przekazu.
8. Uważamy, że funkcyjni działacze związków zawodowych nie mogą być jednocześnie działaczami organizacji politycznych.
9. Domagamy się rozszerzenia skutecznej walki z przybierającym na sile alkoholizmem.
10. Domagamy się wprowadzenia większej autonomii i samodzielności uczelni i powrotu do wybieralności wyższych władz uczelni.
11. Żądamy wnikliwego rozpatrzenia organizacji, stanu bazy materialnej i warunków pracy nauczycieli szkolnictwa podstawowego i średniego.
12. Żądamy zapewnienia pełnego bezpieczeństwa, zarówno teraz jak i w przyszłości, wszystkim pracownikom Politechniki Gdańskiej uczestniczącym aktywnie z upoważnienia Rady Zakładowej ZNP w działaniach związanych z akcją strajkową, w sensie nie wywierania na nich presji i stosowania wobec nich jakiegokolwiek sankcji z tytułu ich obecnej działalności.

Rozszerzone Plenum Rady Zakładowej
ZNP Politechniki Gdańskiej

W treści tego dokumentu, oprócz podkreślenia wyraźnego poparcia dla MKS w Stoczni, warto dodatkowo zwrócić uwagę na dwa aspekty.

Z perspektywy 25 lat, w obecnych warunkach wolnej Polski, zajęte wtedy stanowisko wydaje się bardzo oczywiste i łatwe do podjęcia. Oceniając jednak zawartą w nim wówczas postawę, należy wziąć pod uwagę, że był to okres dynamicznych niespokojnych zmian, pełen obaw i niepewności. Obawy te szczególnie wynikały z przeżytych osobiście tragedii grudnia 70 roku.

To zobowiązywało do działania ze szczególną rozwagą, zgodnie z dewizą pod herbem Gdańskim "Nec temere, nec timide", czyli "Ani zuchwale, ani bojaźliwie". Ta właśnie reguła działania, ujęta w sposób bardziej prosty: "BEZ STRACHU, ALE Z ROZWAGĄ", przyświecała wszystkim poczynaniom "Solidarności" w tamtym okresie.

Kierując się tą zasadą, zgodnie z zaleceniami, jakie mieliśmy z kanałów opozycyjnych, starano się stwarzać warunki do działania również w dostępnych i aktualnie przychylnych legalnych strukturach, w tym przypadku ZNP. Stąd, obok wielu konkretnych i wówczas radykalnych postulatów, pewnego rodzaju "klapa bezpieczeństwa" zawarta w punkcie 12. Stwierdzono w nim, że aktywni uczestnicy strajku działają z upoważnienia Rady Zakładowej ZNP Politechniki Gdańskiej. Nie wiadomo było przecież, jak się rozwinie dalej sytuacja i na wszelki wypadek należało budować nowe przyczółki do dalszego krok po kroku "rozsażania" władzy, w ramach przynajmniej półlegalnej działalności.

Drugi aspekt tego dokumentu, to wyraźny solidarnościowy duch tamtego okresu. W omawianym przypadku chodzi nie tylko o solidaryzowanie się z coraz silniejszym MKS-em w Stoczni Gdańskiej, ale również, w drugim kierunku, ze słabszymi. Wskazuje na to punkt 11, w którym upominano się o rozdrobnionych i nie zorganizowanych w tym czasie w trakcie wakacji nauczycieli szkolnictwa podstawowego i średniego.

Zacytowane pismo (które dość obszernie komentuję jako początek całego łańcucha dalszych wystąpień), za pośrednictwem wojewody przekazane Komisji Rządowej, stanowi przypuszczalnie pierwsze, zdecydowane i jednoznaczne poparcie strajkujących robotników przez inteligencję naukową. Trudno ocenić (i nie przypisujemy mu aż takiej wagi), na ile to wystąpienie przyczyniło się do zmiany przewodniczącego Komisji Rządowej na wicepremiera Jagielskiego. Do zmiany również i jego postępowania, bowiem i on, podobnie jak jego poprzednik, zaczął (tylko w innej formie) od rozbijania solidarności robotniczej, poprzez propozycje ugody z poszczególnymi przedsiębiorstwami.

Faktem jest natomiast, że wyżej cytowane stanowisko, już w środę 21 sierpnia koło południa, odczytał w Stoczni Gdańskiej nasz przedstawiciel. Wywołało to autentyczny entuzjazm strajkujących, widzących w tym nareszcie, w odróżnieniu od lat 68 i 70, rzeczywiste współdziałanie inteligencji z robotnikami. W efekcie tego, na wniosek Lecha Wałęsy, delegat Politechniki Gdańskiej dr inż. Wojciech Gruszecki został dokooptowany do ścisłego Prezydium Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Gdańsku. Aby przypomnieć i zrozumieć panującą wtedy atmosferę oraz istotne znaczenie wsparcia strajkujących przez inteligencję, przytoczę jego wspomnienia, jako dokument tamtych dni [wg specjalnego wydania "Pisma PG" (Politechniki Gdańskiej) - Gdańsk, sierpień 2005].

"Do Stoczni udajemy się politechnicznym autobusem, wraz z osobami, które chciały osobiście wyrazić swoje poparcie i dowiedzieć się, jak się stoczniovcóm strajkuje. Na skrzyżowaniu mostu "Błędnika" stoi już patrol MO. Widząc oflagowany autokar z PG (*Politechniki Gdańskiej*), przepuszczają nas jednak bez słowa. Tak dojechaliśmy do bramy głównej Stoczni Gdańskiej. Tam już pełno mieszkańców Trójmiasta, rodziny strajkujących. Brama Stoczni otwiera się przy owacji zebranego tłumu i strajkujących stoczniovców. Tuż za bramą przeżywamy pierwszy - jakże miły - szok. Zebrani stoczniovcy za bramą podbiegają do naszego autobusu i podnoszą go na rękach do góry! Owacjom nie było końca. Dołączenie PG z poparciem dla strajku solidarnościowego w Stoczni było więc czymś więcej niż symbolem - nareszcie poczulimy się razem i mocni. Na sali BHP było pełno ludzi z różnych zakładów pracy - i już nie tylko z Trójmiasta. Docierały pierwsze delegacje z głębi Polski, te którym udało się przedrzeć przez kordony MO i wojska wokół Gdańska. Odczytaliśmy nasze postulaty i zebraliśmy gromkie brawa. Lech Wałęsa zadał mi pytanie: czy chcę personalnie dołączyć do strajku i wejść do gremium MKS-u. Nie będąc przygotowanym na tę ewentualność, chwilę się zastanowiłem. Przez umysł przebiegły mi scenariusze, jakie moje postanowienie pozostania w strajku spowodują. Wyrzucenie z PG, represje, a nawet uwięzienie i zniszczenie zdrowia. Mam 44 lata i wydaje mi się, że to już chyba wystarczy. Decyduję się na TAK. Stołycho (*obecny tam, też pracownik PG*) jest trochę zdesperowany moją decyzją. Wałęsa poddaje moją kandydaturę pod głosowanie obradujących przedstawicieli zakładów. Przechodzę przez aklamację."

Dr inż. W. Gruszecki podczas śpiewania hymnu w sali BHP
Fot. Bogusław Nieznalski

Delegat Politechniki Gdańskiej W. Gruszecki, brał oczywiście znaczący udział w negocjacjach z Komisją Rządową. Oto jego świadectwo z trudnego początku pierwszych kontaktów:

"Pod wieczór przychodzi wiadomość, że PZPR wysłała nowych przedstawicieli do ewentualnych rozmów na temat zakończenia strajku. Samo sformułowanie "zakończenia przerw w pracy" - wzbudza

wątpliwości. Podobne rozmowy z wicepremierem Pyką skończyły się fiaskiem. Wałęsa podchodzi do mnie i mówi: “pojedziesz ty i dwóch z MKS: Józef Przybylski i Lech Sobieszek. Nie spodziewam się niczego, ale spróbować trzeba”. Jedziemy stoczniową Warszawą. Jedziemy do małego pałacyku naprzeciw PG (później był tam konsulats francuski). Przybywamy późnym popołudniem. Po chwili wyszedł sam Jagielski. Na wstępie powiedział, że przeszedł zawał serca i nie ma czasu na czcze rozmowy. Partia wyznaczyła go na ustalenia i zakończenie sprawy, i on to postara się załatwić. Jego poprzednik okazał się osobą nieudolną. Pytam, czy ma on odpowiednie plenipotencje z rządu i partii. Potwierdza. Zwraca się do mnie z pytaniem, czy jestem doktorem z Politechniki. Tym razem ja potwierdzam. To co ja tam (w Stoczni) robię - pyta Jagielski. Odpowiadam, że należę do “świata pracy” i jestem z nim solidarny. “Słyszałem, że w Stoczni urzędują dywersanci z KOR i tzw. opozycji”, na to Jagielski. Odpowiadam, że to muszą być propagandowe plotki. Oprócz setek delegatów różnych zakładów pracy nie widziałem nikogo, kto by się podawał za przedstawiciela opozycji. Wręcz odwrotnie, niektóre zakłady pracy w swoich oświadczeniach odcinają się wyraźnie od spraw politycznych. Z kolei ja napieram, by usłyszeć od Jagielskiego, że uznaje nasz strajk za “autentyczny protest świata pracy”. Mimo kilkakrotnych moich nalegań nie uzyskuję jasnej odpowiedzi. Jagielski wykręca się i kluczy, ale na koniec oświadcza, że jest gotów wraz z delegacją rządową przybyć na rozmowy do Stoczni już jutro o godz. 10⁰⁰. Stwierdzam w słownej wypowiedzi, że tym samym pan wicepremier uznaje nasz strajk, bo przecież z “wichrzycielami i elementami antysocjalistycznymi” nie mógłby się dogadywać. Jest godzina 22⁰⁰ (a więc przekonywanie trwało kilka godzin). Po napięciach tego dnia i osobistych zagrożeniach rozpięra mnie radość i ulga: dziś jeszcze nas nie zaatakują. Wychodzimy. Na ulicy dopada nas korespondent “Washington Post” i pyta, jaki jest wynik pierwszych rozmów. Odpowiadam, że wygląda to różowo i jutro mają się rozpocząć rzeczowe rozmowy. Wracamy do Stoczni.”

Po zakończonych negocjacjach, również przedstawiciel nauki z Politechniki Gdańskiej wraz z innymi podpisał historyczny dokument “Porozumień Gdańskich”. Istotny dla naszych dalszych negocjacji pkt. 8 oraz końcowy, mniej znany fragment tego dokumentu, jest podany niżej.

PROTOKÓŁ

*porozumienia zawartego przez Komisję Rządową
i Międzyzakładowy Komitet Strajkowy
w dniu 31 sierpnia 1980 roku w Stoczni Gdańskiej*

Komisja Rządowa i Międzyzakładowy Komitet Strajkowy po rozważeniu 21 żądań strajkujących załóg Wybrzeża doszły do następujących ustaleń: (wielostronicowa treść uzgodnień realizacji poszczególnych historycznych 21 punktów, z których przytacza się pkt.8, będący przedmiotem dalszych naszych negocjacji).

W sprawie punktu ósmego, który brzmi : **“Podnieść wynagrodzenie zasadnicze każdego pracownika o 2000 zł na miesiąc, jako rekompensatę dotychczasowego wzrostu cen”**, ustalono:

Wprowadzone będą stopniowe podwyżki płac wszystkich grup pracowniczych, a przede wszystkim płac najniższych. Uzgodniono jako zasadę, że płace będą podniesione w poszczególnych zakładach i grupach branżowych. Zakończenie wprowadzenia aktualnie omawianych podwyżek płac nastąpi do końca września br. zgodnie z porozumieniami branżowymi.

Po dokonaniu powyższych ustaleń uzgodniono co następuje: rząd zobowiązuje się do:

- zapewnienia osobistego bezpieczeństwa oraz utrzymania dotychczasowych warunków pracy uczestnikom obecnego strajku, jak również osobom wspomagającym strajk,
- **rozpatrzenia w układzie resortowym specyficznych spraw branżowych zgłoszonych przez załogi wszystkich zrzeszonych w MKS strajkujących zakładów, (uwypuklenie autora publikacji),**
- niezwłocznego opublikowania w środkach masowego przekazu o zasięgu krajowym (prasa, radio, telewizja) pełnego tekstu protokołu niniejszego porozumienia.

Międzyzakładowy Komitet Strajkowy zobowiązuje się do zakończenia strajku z dniem 31 sierpnia 1980 roku o godzinie 17⁰⁰.

PREZYDIUM MKS Przewodniczący Lech Wałęsa	KOMISJA RZĄDOWA Przewodniczący Mieczysław Jagielski
--	---

Wiceprzewodniczący: Andrzej Kołodziej Bogdan Lis	Wiceprezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
CZŁONKOWIE	CZŁONKOWIE
Lech Bądkowski Andrzej Gwiazda Stefan Izdebski Jerzy Kwiecik Zdzisław Kobylński Henryka Krzywonos Stefan Lewandowski	Józef Przybylski Jerzy Sikorski Lech Sobieszek Tadeusz Stanny Anna Walentynowicz Florian Wiśniewski Zbigniew Zieliński Alina Pieńkowska Członek Sekretariatu KC PZPR Tadeusz Fiszbach Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku Jerzy Kołodziejski Wojewoda Gdański

Zacytowany wyżej fragment dotyczący negocjacji resortowych miał istotny wpływ na logiczny ciąg dalszych działań "Solidarności" Nauki. Również fakt uczestnictwa przedstawiciela środowiska nauki Gruszeckiego w MKS, a następnie w prezydium MKZ Gdańsk, który koordynował i wpływał jakościowo na nasze poczynania, zapewniał w trudnych momentach aktywne wsparcie centralnego wówczas ośrodka "Solidarności".

Realizacja końcowych postanowień "Porozumień Sierpniowych" dot. negocjacji resortowych, rozpoczęła się typowo dla ówczesnej władzy. Wezwano nas 17 września 80 r. "na dywanik" do Urzędu Wojewódzkiego na spotkanie z przedstawicielem Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (MN-SzIT). Znaleźliśmy się tam w zdecydowanej mniejszości, wobec licznej grupy sekretarzy partii i przedstawicieli starych Związków Zawodowych. Oczywiście zerwaliśmy ten rodzaj pseudo "negocjacji". Podbudowani, za pośrednictwem naszego delegata, mocnym wsparciem MKZ Gdańsk, wyegzekwowaliśmy realizację przyjętej w tym czasie zasady, że "nie my do władzy pod pałki i kule milicji, lecz na odwrót, czekanie na miejscu u siebie, aż władza przyjdzie do nas".

W konsekwencji doprowadziło to do trzech jawnych spotkań negocjacyjnych, na terenie Politechniki Gdańskiej, z przedstawicielami MNSzWiT w randze Dyrektorów Departamentu. W wyniku tych spotkań, w dniach 3, 12 i 24.10. 80 r., uzgodniono kilka spraw lokalnych i obietnic dla pracowników Politechniki. Takie socjotechniczne działania miały osłabić naszą solidarność w załatwianiu ogólnokrajowych problemów nauki. Nie udało się bowiem ruszyć "z martwego punktu" postulatów przyznania autonomii uczelniom oraz ustalenia systemu płac odpowiedniego do rangi nauki.

W tym stanie rzeczy, zdając sobie dodatkowo sprawę, że jest nam potrzebne zarówno merytoryczne, jak i ilościowe wsparcie wszystkich uczelni i jednostek naukowych w Polsce, został zwołany do Gdańska I-szy Ogólnokrajowy Zjazd Delegatów Nauki NSZZ "Solidarność". Informację o nim zawiera niżej przedstawiony dokument Nr 45.

45.

Gdańsk, dnia 19.10.1980 r.

KOMUNIKAT

O USTALENIACH OGÓLNOPOLSKIEGO ZJAZDU DELEGATÓW NAUKI NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" W GDAŃSKU, 19.10.1980 r.

Dnia 19.10.1980 r. odbył się Ogólnopolski Zjazd Delegatów Nauki NSZZ "SOLIDARNOŚĆ", w którym wzięło udział 156 delegatów z 87 instytucji naukowych (szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i instytutów resortowych z całej Polski), zrzeszonych w NSZZ "SOLIDARNOŚĆ".

Zjazd podjął następujące ustalenia:

l. a/ Istnieje celowość powołania Komisji Porozumiewawczej Nauki Polskiej w ramach NSZZ "SOLIDARNOŚĆ".

b/ W Komisji powinny być reprezentowane i wyodrębnione trzy pionierzy:

1) szkół wyższych; 2) PAN; 3) instytutów resortowych.

c/ Skład Komisji określony jest mandatowo, a nie personalnie.

d/ Reprezentantów szkół wyższych i instytutów resortowych na spotkania Komisji delegują Komisje Porozumiewawcze w poszczególnych środowiskach naukowych (regionalne).

e/ Sposób reprezentacji PAN na spotkaniach Komisji ustalą pracownicy PAN - członkowie NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" na własnym spotkaniu ogólnopolskim.

f/ Delegaci środowisk naukowych (regionów) do Komisji są wyznaczani na konkretne spotkanie, a nie na stałe.

g/ Do kompetencji Komisji należy:

I. Ułatwianie przepływu informacji między różnymi środowiskami naukowymi i regionalnymi.

II. Działalność prawno-organizacyjna dla potrzeb środowiska nauki w NSZZ "SOLIDARNOŚĆ".

h/ Komisja posiada prawo negocjacji w sprawach ogólnokrajowych z władzami jedynie z upoważnienia Komisji Krajowej NSZZ "SOLIDARNOŚĆ".

i/ Uznaje się za celowe, by Komisje Porozumiewawcze powstawały również na szczeblu regionów (środowiska naukowego).

j/ Poszczególne środowiska naukowe, jak i instytucje naukowe wchodzące w ich skład, nie są niczym skrepowane w poszukiwaniu również innych form i płaszczyzn współpracy, w zakresie jaki uznają za celowy w ramach własnego regionu i między regionami.

k/ Nowopowstająca Komisja podlega Krajowej Komisji Porozumiewawczej NSZZ "SOLIDARNOŚĆ".

l/ Pierwsze spotkanie Komisji odbędzie się 26.10.1980 r. o godz. 11.00 w Politechnice Gdańskiej.

ł/ Następne spotkania będą się odbywać kolejno w różnych ośrodkach naukowych Polski, reprezentowanych w NSZZ "SOLIDARNOŚĆ".

m/ Komisja określi ostatecznie zasady reprezentacji ilościowej poszczególnych środowisk naukowych w dyskusji na pierwszym spotkaniu.

n/ Komisja powstaje w momencie zaakceptowania niniejszych ustaleń przez poszczególne regiony (środowiska naukowe), co nastąpi poprzez wydelegowanie reprezentantów na pierwsze spotkanie Komisji.

III. Zjazd podjął uchwały:

- a) Uchwałę o konieczności przemian demokratycznych w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym w Polsce, zawierającą zdecydowany protest przeciw odrzuceniu wniosku o rejestrację NSZZ "SOLIDARNOŚĆ". Ponadto uchwała ta wyraża pełne poparcie dla stanowiska Komitetu Założycielskiego Nauczycieli i Pracowników Placówek Oświatowo-Wychowawczych NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" w Gdańsku w sprawach interesów zawodowych i bytowych nauczycieli,
- b) Uchwałę upoważniającą Komisję Gdańskiego Środowiska Nauki do rozmów z Rządem, do kontynuowania negocjacji z Rządem w sprawach płacowych oraz zainicjowania rozmów z Rządem w zakresie trybu i harmonogramu prac nad autonomią Nauki. W kwestii upoważnień z uchwały w punkcie II. b/ przedstawiciele Wrocławia, uznając się za niekompetentnych, postanowili przedstawić w krótkim terminie sprawę swemu środowisku i przekazać jego rozstrzygnięcie Komisji Gdańskiego Środowiska Nauki do Rozmów z Rządem PRL.

Komisja Wnioskowa do Redakcji Komunikatu:

Kol.Kol. Hałasa Józef, Kaczmarek Robert, Kropiwnicki Jerzy, Petryński Waclaw, Weychert Stefan
Przewodniczący Zjazdu: Kol.Kol. Jan Patkowski, Aleksander Labuda

Efektom tego zjazdu było :

- powołanie Ogólnopolskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki (OKPN) NSZZ "Solidarność" (prekursora obecnej Krajowej Sekcji Nauki [KSN] NSZZ "Solidarność").
- uchwalenie pełnomocnictwa dla Komisji Gdańskiego Środowiska Naukowego do rozmów z Rządem PRL, w imieniu wszystkich środowisk nauki w Polsce.

Zwraca również uwagę znów akcent solidarnościowego wspierania w tym czasie słabszej, dopiero organizującej się "Solidarności" nauczycieli szkół średnich i podstawowych.

Tak mocne wsparcie wszystkich środowisk "Solidarności" Nauki w Polsce nie wymusiło jeszcze na rządzie przystąpienia do konkretnych negocjacji dotyczących podstawowych ogólnokrajowych postulatów.

Spotkanie w Auli Politechniki Gdańskiej.
W I rzędzie od prawej: Lesław Buczkowski,
Stefan Gomowski, Kazimierz Grelak;
w III rzędzie drugi od lewej: Andrzej Smirnow.

Podkreślam "rządu", bowiem traktując zbyt formalnie - dosłownie "Porozumienie Sierpniowe" o "rozpatrywaniu w układzie resortowym specyficznych spraw", próbowano uznać, że resort Szkolnictwa Wyższego wywiązuje się ze zobowiązań w stosunku do podległej mu Politechniki, która brała udział w strajku.

Tymczasem Nauka i Szkolnictwo Wyższe podlegały dodatkowo wielu innym resortom, jak: Ministerstwu Zdrowia i Opieki Społecznej (Akademie Medyczne), Min. Kultury i Sztuki (szkoły artystyczne), Gł. Komitet Kultury Fizycznej (Akademie wychowania fizycznego), Min. Handlu Zagranicznego (szkoły morskie), ponadto PAN oraz resorty przemysłowe, którym podlegały instytuty przemysłowe.

Aby doprowadzić do rozmów na koniecznym w tym przypadku szczeblu rządowym i lepiej się do nich przygotować, w dniu 26.10.80 r. zebrano w Gdańsku przedstawicieli OKPN "Solidarność". Ponadto, mając zapewnione solidarnościowe poparcie robotników, wywierano presję poprzez znów przydatne nasze ścisłe kontakty z MKZ Gdańsk. Doprowadziło to do przyjazdu w dniu 29.10.80 r. wiceministra MNSzWiT Tomasza Biernackiego, w celu szczegółowego rozeznania i doprowadzenia do negocjacji. Przeprowadziliśmy z nim bardzo rzeczowe rozmowy, jako z życzliwym, znanym naszym profesorem i byłym bezpartyjnym Rektorem Politechniki Gdańskiej. Wyżej omówione działania potwierdza w dokumencie nr 47 Komunikat nr 11, z 31.10.80 r. Komitetu Założycielskiego NSZZ "Solidarność" przy Politechnice Gdańskiej.

47.

Gdańsk, dnia 31.10.1980 r.

Komitet Założycielski

NSZZ "Solidarność" przy Politechnice Gdańskiej

KOMUNIKAT nr 11

1. W związku ze zbliżającą się 62 rocznicą odzyskania niepodległości przez Polskę (11 listopad) Komitet Założycielski powołał grupę roboczą w składzie: kol. kol. S. Kowalski, J. Szukalski, M. Bernadt i T. Sukowski do przygotowania we współpracy ze studentami uroczystych obchodów tej rocznicy na terenie PG.
2. W niedzielę, tj. 26.10.80 r., w PG. odbył się Zjazd Ogólnopolskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki NSZZ "Solidarność". Informacje z przebiegu tego spotkania i treść podjętych uchwał zamieszczone są w oddzielnym komunikacie. Komitet Założycielski wyraża serdeczne podziękowania wszystkim, którzy pomogli w organizowaniu tego Zjazdu.
3. W środę, tj. 29.10.80 r., odbyło się spotkanie Komisji Gdańskiego Środowiska Naukowego do rozmów z Rządem z Min. Tomaszem Biernackim. Spotkanie miało charakter informacyjny. Komisja zażądała przybycia przedstawicieli Rządu do dnia 5.11.80 r. Minister T. Biernacki nie przekazał dotychczas żadnych wiążących informacji.
4. W dniach 25, 26.10.80 r. w Warszawie odbyło się sympozjum nt. "Związki zawodowe w świetle katolickiej nauki społecznej" pod patronatem Prymasa Polski Kardynała S. Wyszyńskiego. Z ramienia naszego Komitetu Założycielskiego uczestniczył kol. K. Dzieduszycki (tel. 655), który zarejestrował przebieg spotkania na taśmach magnetofonowych i chętnie udostępni je osobom zainteresowanym.
5. Od poniedziałku 3.11.80 r. do soboty 8.11.80 r. na terenie PG zostanie przeprowadzona rejestracja członków NSZZ "Solidarność". Akcja wypełniania deklaracji z jednoczesnym wypisaniem się z ZNP będzie prowadzona w poszczególnych jednostkach organizacyjnych Uczelni przez delegatów tych pionów lub kół związkowych. W trakcie rejestracji należy przekazać legitymacje ZNP prowadzącym rejestrację. Legitymacje po uzupełnieniu wpisów przez RZ ZNP zostaną zwrócone właścicielom.
6. Dnia 30.10.80 r. Minister Kultury i Sztuki podpisał zgodę na rozpowszechnianie filmu p.t. "Robotnicy 80" nakręconego w dniach 26-31.08.80 r. w Stoczni Gdańskiej. Pierwszych projekcji w kinach należy oczekiwać za około 2 tygodnie.
7. Z powodu wielu skarg dotyczących nieprawidłowej realizacji dostaw ziemniaków dla pracowników PG Komitet Założycielski powołał grupę w składzie: T. Sukowski (tel. 324), S. Chmielewska (tel. 282), R. Kułakowski (tel. 577) w celu kontroli sposobu załatwiania tej sprawy przez Dział Pracownicy. Grupa będzie współpracować z kol. A. Rekowskiem (Dział Kontroli Wewnętrznej PG) oraz L. Niedźwiecką (Komisja Rewizyjna RZ ZNP).
8. Skarbnikiem Komitetu Założycielskiego została wybrana kol. G. Bober (tel. 818).
9. Na Zjazdach, które odbywały się w Politechnice Gdańskiej w dn. 19.10. oraz 26.10.80 r. zebraliśmy 5177,10 zł na budowę Pomnika Ofiar Grudnia 1970 r. w Gdańsku. Kwota ta została wpłacona na konto Społecznego Komitetu Budowy Pomnika, tj. NBP IV/0 Gdańsk, 19044-93868-132.

10. Podkomisja Informacyjna przy Ogólnopolskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki NSZZ "Solidarność" prosi o dobrowolne składki (np. 10 zł) na pokrycie kosztów wydawania i kolportażu materiałów informacyjnych. Składki te będą zbierane podczas rejestracji członków.
11. Przypominamy, że zebrania KZ NSZZ "Solidarność" przy PG odbywają się w środy o godz. 15-ej w Audytorium Instytutu Okrętowego.

za KZ NSZZ "Solidarność" przy PG
Andrzej Kopeć, V-ce Prezes

Oprócz punktu 2 wyżej wymienionego Komunikatu informującego o Zjeździe OKPN oraz punktu 3 dotyczącego spotkania z viceministrem (niestety nie zachował się oddzielny obszerny komunikat z ustaleń tego spotkania), warto jeszcze zwrócić uwagę na punkt 9. Zawiera on informację o zebraniu na zjazdach OKPN w dniach 19 i 26.10, ponad 5 tys. zł na budowę Pomnika Ofiar Grudnia 1970 r. w Gdańsku.

W konsekwencji omówionych wyżej akcji, doprowadzono do wyznaczenia i przyjazdu do Gdańska w dniu 13 listopada 80 r. Komisji Rządowej reprezentującej wszystkie zainteresowane resorty. Natomiast Gdańskie środowisko naukowe "Solidarność" skompletowało do negocjacji Komisję składającą się z przedstawicieli jednostek, które w sierpniu zgłosiły akces do strajku w Stoczni. W jej skład weszli reprezentanci Uniwersytetu Gdańskiego, Politechniki Gdańskiej, Akademii Medycznej, Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych, Instytutu PAN oraz instytutów przemysłowych.

Komisję Rządową na wstępie przywitał transparent z napisem, który szybko podchwyciła cała Polska i poszedł w świat: "Państwo policyjne to państwo, w którym policjant zarabia więcej od nauczyciela - Lenin".

49.

Gdańsk, dnia 13 listopada 1980 r.

KOMUNIKAT

z rozmów pomiędzy Komisją Rządową w składzie:

1. Przewodniczący - Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki - Janusz Górski
Członkowie:
2. Podsekretarz stanu w MNSzWiT - Mieczysław Kazimierczuk;
3. I Zastępca Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej - Józef Grenda;
4. Wiceminister w Ministerstwie Pracy, Płac i Spraw Socjalnych - Piotr Karpiuk;
5. Wiceminister w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego - Edward Grzywa;
6. Wiceprzewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu - Bogusław Ryba;
7. Dyrektor Departamentu Kadr i Zatrudnienia w MNSzWiT - Jacek Kornacki;
8. Dyrektor Departamentu Planowania i Finansowania w MNSzWiT - Jerzy Sablik;
9. Dyrektor Departamentu Studiów i Badań Uniwersyteckich, Ekonomicznych i Pedagogicznych w MNSzWiT - Janusz Stęperski;
10. Wicedyrektor Departamentu Koordynacji Planów Rozwoju Nauki i Techniki w MNSzWiT - Franciszek Walicki;
11. Wicedyrektor Departamentu Ekonomiczno-Prawnego w MNSzWiT - Hanna Wróbel;
12. Dyrektor Zarządu Szkół Artystycznych w MKiSz - Janusz Nowicki;
13. Dyrektor Departamentu w MPMasz. - Roman Kulesza;
14. Dyrektor Departamentu w MHZiN - Mirosław Olczyk;
15. Dyrektor Biura w Polskiej Akademii Nauk - Janusz Ścibior;
16. Wicedyrektor Departamentu w NPPiSS - Zofia Domańska;
17. Dyrektor Generalny Polskiej Akademii Nauk - Marian Walczak

oraz Komisją Gdańskiego Środowiska Naukowego do rozmów z Rządem reprezentującą środowiska szkół wyższych, instytutów Polskiej Akademii Nauk, Instytutów naukowo-badawczych oraz innych placówek typu naukowo-badawczego zrzeszonych w NSZZ "Solidarność", w składzie:

1. Józef Drabik, 2. Piotr Mierzewski, 3. Mariusz Żydowo, 4. Bolesław Petrycki, 5. Jędrzej Smulkowski, 6. Maciej Rydel, 7. Robert Głębocki, 8. Marian Cieślak, 9. Jan Patkowski, 10. Wojciech Gruszecki, 11. Stefan Gomowski, 12. Kazimierz Grelak, 13. Wojciech Charkin, 14. Lesław Buczkowski, 15. Jerzy Milewski, 16. Jerzy Salmonowicz, 17. Władysław Misiewicz, 18. Tadeusz Milancej.

I. W odniesieniu do 1-szego punktu rozmów dotyczącego ustalenia zasad realizacji postanowień pkt. 8 Porozumienia Gdańskiego zawartego przez Komisję Rządową i MKS w Gdańsku dnia 31 sierpnia 1980 r.

Obie strony przedstawiły swoje stanowiska w sprawie realizacji tego punktu w szkołach wyższych, instytutach Polskiej Akademii Nauk i instytutach naukowo-badawczych oraz innych placówkach typu naukowo-badawczego.

W związku z rozbieżnością stanowisk obu stron nie osiągnięto porozumienia w zakresie realizacji tego punktu i postanowiono podjąć dalsze rozmowy na ten temat w terminie do dnia 19 listopada 1980 r.

II. W odniesieniu do 2-go punktu rozmów dotyczącego ustalenia trybu i harmonogramu prac prawodawczych nad samodzielnością nauki.

Po wysłuchaniu referatów obu stron stwierdzono daleko idącą zbieżność poglądów i konieczność kontynuowania dalszych rozmów w celu wypracowania wspólnych ustaleń.

III. W odniesieniu do 3-go punktu rozmów dotyczącego ustalenia trybu i harmonogramu prac nad systemem płac pracowników ośrodków naukowych.

Dyskusja stron nad przedstawioną przez NSZZ "Solidarność" propozycją trybu i harmonogramu prac nad nowym systemem płac w szkolnictwie wyższym, instytutach Polskiej Akademii Nauk oraz placówkach naukowo-badawczych resortów będzie kontynuowana na następnym spotkaniu.

Przewodniczący Komisji Gdańskiego Środowiska Naukowego
do rozmów z Rządem – Marian Cieślak
Przewodniczący Komisji Rządowej – Janusz Górski

Niniejszy komunikat świadczy o bardzo trudnych negocjacjach, bowiem występowały bardzo duże rozbieżności stanowisk i nie uzyskano żadnego porozumienia. Dalsze rozmowy postanowiono podjąć w terminie do 19 listopada 80 r. W międzyczasie prowadzono uzgodnienia między niektórymi członkami obu Komisji. Ostatecznie doszło do spotkania Komisji w pełnym składzie w dniu 19.11.80 r. Wynik tych negocjacji przedstawia dokument Nr 52 pt. "POROZUMIENIE".

52.

Gdańsk, dnia 19 listopada 1980 r.

POROZUMIENIE

pomiędzy Komisją Rządową w składzie:

1. Przewodniczący - Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki - Janusz Górski
Członkowie:
2. Podsekretarz stanu w MNSzWiT - Mieczysław Kazimierczuk;
3. I Zastępca Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej - Józef Grenda;
4. Wiceminister w Ministerstwie Pracy, Płac i Spraw Socjalnych - Janusz Obodowski;
5. Wiceminister w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego - Edward Grzywa;
6. Wiceprzewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu - Bogusław Ryba;
7. Dyrektor Departamentu Kadr i Zatrudnienia w MNSzWiT - Jacek Kornacki;
8. Dyrektor Departamentu Planowania i Finansowania w MNSzWiT - Jerzy Sablik;
9. Dyrektor Departamentu Studiów i Badań Uniwersyteckich, Ekonomicznych i Pedagogicznych w MNSzWiT – Janusz Stęperski;
10. Wicedyrektor Departamentu Koordynacji Planów Rozwoju Nauki i Techniki w MNSzWiT - Franciszek Walicki;
11. Wicedyrektor Departamentu Ekonomiczno-Prawnego w MNSzWiT - Hanna Wróbel;
12. Dyrektor Zarządu Szkół Artystycznych w MKiSz - Janusz Nowicki;
13. Dyrektor Departamentu w MPMasz. - Roman Kulesza;
14. Dyrektor Departamentu w MHZiM - Mirosław Olczyk;
15. Dyrektor Biura w Polskiej Akademii Nauk - Janusz Ścibior;
16. Wicedyrektor Departamentu w MPPiSS - Zofia Domańska;

17. Dyrektor Generalny Polskiej Akademii Nauk - Marian Walczak oraz Komisja Gdańskiego Środowiska Naukowego do rozmów z Rządem reprezentującą środowiska szkół wyższych, instytutów Polskiej Akademii Nauk, instytutów naukowo-badawczych oraz innych placówek typu naukowo-badawczego zrzeszonych w NSZZ "Solidarność" w składzie:

1. Marian Cieślak	12. Bolesław Petrycki [!]
2. Robert Głębocki	13. Tadeusz Milancej
3. Jędrzej Smulkowski	14. Jerzy Milewski
4. Lesław Buczkowski	15. Jerzy Salmonowicz
5. Kazimierz Grelak	16. Władysław Misiewicz
6. Stefan Gomowski	17. Wojciech Gruszecki
7. Wojciech Charkin	18. Jerzy Popinigis
8. Jan Patkowski	Sekretarze:
9. Mariusz Żydowo	1. Krzysztof Kazimierski
10. Piotr Mierzewski	2. Olgierd Skibski
11. Bolesław Petrycki	3. Kazimierz Frydel

- I. Realizując część punktu 8 Porozumienia Gdańskiego z dnia 31.08.1980 r. dotyczącą podwyżek płac, ustala się co następuje:
- Zawiesza się stosowanie postanowień zawartych w Zarządzeniu Nr 37 Ministra PPiSS z dnia 21.10.1980 r. w sprawie podwyżek płac, z wyjątkiem PAN, oraz w piśmie Ministra MNSzWiT z dnia 26.09.1980 r., L.dz. DKZ/Pł-MM/1039- 27/80.
 - W stosunku do pracowników, których dotyczą powyższe przepisy i postanowienia płacowe, wprowadza się dodatek kwotowy jako przejściowy składnik wynagrodzenia za pracę, w wysokości po 800,- zł miesięcznie dla każdego pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy (wymiarze zajęć); zatrudnieni w niepełnym wymiarze pracy otrzymują wyżej wymieniony dodatek w wysokości proporcjonalnej do czasu pracy (wymiaru zajęć).
Dodatek wprowadzony jest z mocą od 1 października 1980 r. w szkołach wyższych, a w odniesieniu do pozostałych jednostek działu nauka w terminach od daty wprowadzenia analogicznych podwyżek płac w poszczególnych branżach. Wprowadzenie dodatku w jednostkach PAN określa punkt 4.
 - W stosunku do pracowników zatrudnionych w szkołach wyższych oraz innych jednostkach zaliczonych do działu nauka, z wyłączeniem jednostek PAN, wynagradzanych według zasad branżowych, którzy otrzymali lub mają otrzymać podwyżki na podstawie wcześniejszych ustaleń/porozumienia, układy zbiorowe itp. ustala się, że wynegocjowana w dniu dzisiejszym kwota 800,- zł na jednego zatrudnionego będzie dzielona według następujących zasad:
 - jeżeli kwota dotychczasowej podwyżki we wszystkich składnikach wynagrodzenia jest niższa od 800,- zł - pracownik otrzyma wyrównanie do kwoty 800,- zł w formie dodatku kwotowego;
 - jeżeli kwota dotychczasowej podwyżki jest wyższa od 800,- zł - pracownik zachowuje otrzymane wynagrodzenie.
 - W stosunku do pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych PAN, zaliczonych do działu nauka, wynagradzanych według przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1976 r. (Dz.U.25, poz.145) oraz według zasad branżowych, wypłacany będzie dodatek kwotowy do wynagrodzenia w wysokości 200,00 zł, uzupełniający podwyżkę (średnio 600,00 zł na osobę) wprowadzoną Porozumieniem zawartym w dniu 30 września 1980 r. pomiędzy PAN, a Tymczasową Komisją Porozumiewawczą Komitetów Założycielskich NSZZ "Solidarność" w Placówkach PAN na Wybrzeżu Gdańskim (rozszerzonym na cały kraj późniejszymi uzgodnieniami).
 - Dodatek, o którym mowa w punktach 2-4, nie wpływa na obowiązujący tryb awansowania w poszczególnych grupach zawodowych, a jego odebranie wymaga wypowiedzenia warunków płacy.
 - Szkoły wyższe oraz jednostki organizacyjne, zaliczane do działu nauka, bez względu na podporządkowanie resortowe, otrzymają dodatkowe limity osobowego funduszu płac na zapewnienie podwyższenia miesięcznego wynagrodzenia pracownikom do kwoty 2 400,- zł w płacy zasadniczej, jeśli wynagrodzenie według stanu na dzień wprowadzenia podwyżek, o których mowa w punktach 2-4, nie przekracza 3 000,- zł (z wyłączeniem nadgodzin lub nadmetrażu oraz dodatku za pracę w warunkach szkodliwych). Limity te zostaną wygospodarowane przez poszczególne resorty.

7. Na sfinansowanie podwyżki płac, o której mowa w punktach 2-4, jednostki otrzymują dodatkowe limity osobowego funduszu płac.
 8. Powyższe ustalenia stanowią porozumienie branżowe w rozumieniu punktu 8 Porozumienia Gdańskiego z dnia 31 sierpnia 1980 r.
- II. Ustalenie trybu i harmonogramu prac ustawodawczych nad samorządnością nauki.
1. Ustalono, że należy dążyć do ujednoczenia i uproszczenia przepisów dotyczących sfery nauki w szkołach wyższych, placówkach PAN oraz placówkach naukowo-badawczych resortowych w celu zapewnienia jednolitego statusu pracownika naukowego i stworzenia najkorzystniejszych warunków dla rozwoju nauki oraz zagwarantowania jej prestiżu i rangi społecznej.
 2. Za pilne zadanie uznano przygotowanie projektów nowej ustawy o szkolnictwie wyższym (lub jej gruntownej nowelizacji) oraz ustawy o instytutach naukowo-badawczych. W tym celu ustalono następujący terminarz:
 - a) - do 31 grudnia 1980 r. przygotowanie założeń projektu ustawy o szkolnictwie wyższym,
- do 15 lutego 1981 dyskusja nad projektem w środowiskach naukowych kraju, tak by było możliwe przedstawienie ostatecznego projektu pod obrady Sejmu w sesji wiosennej;
 - b) - do 30 listopada 1980 r. zawiadomienie środowisk naukowych o zamierzonych pracach nad projektem ustawy o instytutach naukowo-badawczych (lub jej nowelizacji),
- do 31 grudnia 1980 r. nadsyłanie propozycji i uwag do Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki dotyczących projektu ustawy,
- do 15 stycznia 1981 r. powołanie międzyresortowej komisji kodyfikacyjnej,
- do 30 czerwca 1981 r. przygotowanie założeń do projektu ustawy,
- do 31 sierpnia 1981 r. dyskusja nad projektem, tak aby było możliwe jego przedłożenie pod obrady Sejmu w sesji jesiennej.
 3. Ustalono, że do składu komisji powołanej do przygotowania projektu ustawy o szkolnictwie wyższym wejdzie do 10 osób wskazanych przez NSZZ "Solidarność", a do zespołu ekspertów 1 osoba tak wskazana.
 4. Analogiczną zasadę udziału przedstawicieli NSZZ "Solidarność" przyjęto w odniesieniu do komisji, która będzie powołana dla opracowania projektu ustawy o instytutach naukowo-badawczych.
 5. Ustalono, że podobne zasady udziału przedstawicieli NSZZ "Solidarność" dotyczyć będą także ewentualnego zespołu, który będzie powołany do prac nad ustawą o wyższych szkołach artystycznych.
 6. Przyjęto zasadę, iż przedstawiciele MNSzWiT wchodzący w skład zespołu do opracowania projektu nowelizacji ustawy Karta Praw i Obowiązków Nauczyciela konsultować się będą w tej sprawie z NSZZ "Solidarność".
 7. a/ Uznano za konieczne rychłe podjęcie prac nad projektem kompleksowej, ogólnej "ustawy o nauce", obejmującej zasady podstawowe wspólne dla szkół wyższych, PAN oraz resortowych placówek naukowo-badawczych,
b/ postanowiono prowadzić prace w ten sposób, aby możliwe było powołanie zespołu do opracowania projektu tej ustawy do 15 stycznia 1981 r.,
c/ w zespole tym zapewnia się udział przedstawicieli NSZZ "Solidarność" jak w punkcie 3.
 8. Uczestniczący w pracach komisji ustawodawczych przedstawiciele NSZZ "Solidarność" zastrzegają sobie prawo do wyrażenia zdania odrębnego w stosunku do rozwiązań przyjętych wbrew ich stanowisku, a NSZZ "Solidarność" zastrzega sobie prawo obrony swego odrębnego zdania w kwestiach istotnych przed skierowaniem projektu do Sejmu.
- III. W odniesieniu do trybu i harmonogramu prac nad systemem płac pracowników instytucji naukowych uzgodniono, co następuje:
1. Istniejące systemy wynagradzania w szkołach wyższych, instytutach naukowo-badawczych, placówkach naukowych PAN oraz w ośrodkach badawczo-rozwojowych i placówkach rozwojowych w dziale nauka, tj. w jednostkach zwanych dalej "instytucjami naukowymi", powinny być skorygowane w kierunkach wyeliminowania ich zróżnicowania nieuzasadnionego rodzajem i charakterem pracy poszczególnych grup pracowników zatrudnionych w tych instytucjach.
 2. Strony ustalają, że do czasu wprowadzenia nowego systemu płac, fundusze dodatków i honorariów w skali MNSzWiT nie zostaną zmniejszone.
 3. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki wraz z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych

wprowadzi w porozumieniu z NSZZ "Solidarność" maksymalnie ujednolicony i uwzględniający rodzaj i charakter prac system wynagrodzeń, który zapewniłby wysokość zarobków w instytucjach naukowych odpowiednio do ich rangi i na poziomie innych zawodów wymagających najwyższych kwalifikacji.

4. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki podejmie prace nad nowym systemem płac dla instytucji naukowych (łącznie z bibliotekami i archiwami) z uwzględnieniem potrzeby ujednolicenia zasad wynagradzania za te same prace wykonywane w ramach obowiązków instytucji naukowych (badawczych w tym również na rzecz gospodarki narodowej, dydaktyczno-wychowawczych i organizacyjnych).
5. W nowym systemie płac zostaną uwzględnione postulaty dotyczące w szczególności uproszczenia systemu płac przez przyjęcie zasady, że płaca podstawowa stanowi zdecydowanie największą część uposażenia. Rozważone zostaną propozycje dotyczące ustalenia wysokości uposażenia zasadniczego w taki sposób; aby stworzyć mechanizm eliminowania tych prac dodatkowych, które dotychczas były wykonywane w celu uzyskania rekompensaty za zbyt niskie zarobki.
6. W projekcie należy rozwiązać m.in. następujące problemy:
 - a) odniesienie poziomu płac do poziomu płac najwyższej kwalifikowanych grup zawodowych,
 - b) odniesienie poziomu płac dla zawodów wspólnych z innymi branżami do poziomu płac obowiązujących w tych branżach w porównywalnych warunkach,
 - c) sposób wzrostu płac wyprzedzający wzrost kosztów utrzymania (PKT 9 Porozumienia Gdańskiego) - na zasadach ogólnokrajowych,
 - d) sposób regulacji utrzymywania poziomu płac do ustalonego poziomu odniesienia,
 - e) rozpiętość płac i wewnętrzna struktura systemu płac ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji pracowników zatrudnionych na stanowiskach asystenckich, adiunktów oraz młodych pracowników,
 - f) relacje między uposażeniem a obowiązkami dydaktycznymi, wychowawczymi, badawczymi i organizacyjnymi,
 - g) jakość pracy w tym m.in. dydaktyki i badań.
7. Projekt nowego systemu płac obejmujący część analityczną i propozycje zmian systemowych zostanie opracowany przez Ministerstwo NSzWiT we współpracy z instytucjami naukowymi do dnia 1 czerwca 1981 r., a następnie konsultowany i uzgodniony z NSZZ "Solidarność" w terminie do dnia 31 października 1981 r.
8. Nowy system wynagrodzeń w instytucjach naukowych będzie wdrożony z dniem 1 stycznia 1982 r.
9. Przyznane dodatki kwotowe do płac obowiązywać będą do 31 grudnia 1981 r. i zostaną włączone do nowego systemu płac.

* * *

Strony rozważą potrzebę i możliwość wprowadzenia w sferze nauki układów zbiorowych pracy lub zachowania dotychczasowej formy aktów rządowych, przy zachowaniu obowiązującej zasady uzgadniania projektów aktów rządowych ze związkami zawodowymi.

Aneks do pkt. III Porozumienia: Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki zastrzega, że uważa za konieczne przeprowadzenie konsultacji projektu systemu płac z innymi zainteresowanymi związkami zawodowymi.

Przewodniczący Komisji Gdańskiego Środowiska Naukowego do rozmów z Rządem Prof. dr M. Cieślak	Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki Prof. dr hab. J. Górski
--	--

Rozdział I uzgodnienia dotyczył realizacji punktu 8 "Porozumienia Gdańskiego" z dnia 31.08.80 r., w odniesieniu do podwyżki płac. Nastąpiło to niestety z ponad półtora miesięcznym opóźnieniem. Zgodnie bowiem z wyżej cytowanym porozumieniem podpisanym w Stoczni, wprowadzenie podwyżek w poszczególnych branżach miało nastąpić do końca września 80 r. Brak postępu w realizacji między innymi i tych zobowiązań rządu był powodem solidarnościowego strajku ostrzegawczego w dniu 3.10.80 r. wszystkich zakładów Wybrzeża.

Rozdział II "Porozumienia" obejmuje ustalenia dotyczące samorządności nauki. Wśród nich za najpilniejsze uznano opracowanie nowej Ustawy o Szkolnictwie Wyższym. W pracach Komisji Rządowej nad

tą ustawą zagwarantowano udział 10 przedstawicieli "Solidarności". OKPN zareagował bardzo szybko, wybierając ze swego grona delegatów, reprezentujących różne środowiska naukowe z całej Polski, a mianowicie:

- z Uniwersytetów 4-ch (z Gdańskiego, Jagiellońskiego, KUL z Lublina i Warszawskiego),
- z Politechnik 2-ch (Gdańskiej i Łódzkiej),
- z Instytutów PAN 2-ch (z Warszawy),
- z Akademii Medycznej 1-go (z Gdańska) oraz z Akademii Sztuk Pięknych 1-go (Warszawskiej).

Wśród nich byli aktywni działacze opozycyjni, potem znani politycy: S. Amsterdamski, B. Geremek i A. Stanowski.

Przy merytorycznych i organizacyjnych pracach bardzo aktywnie zaangażowali się członkowie "Solidarności" we wszystkich ośrodkach naukowych w Polsce. Najszybciej efekty swojej pracy przedstawił Uniwersytet Jagielloński. Informację o tym i wykaz wniosków końcowych z Konferencji Uczelni Polskich odbytej w Uniwersytecie Jagiellońskim w dniach 29-30.XI.1980 r. zawiera niżej podany dokument Nr 54.

54.

WNIOSKI KOŃCOWE

Konferencji Uczelni Polskich odbytej w Uniwersytecie Jagiellońskim
w dn. 29-30.XI.1980 r.

w sprawie koncepcji samorządu akademickiego

Konferencja postanawia:

1. przekazać materiały konferencji:

- 1) członkom Komisji Ekspertów powołanej przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, której przewodniczy prof. Zbigniew Resich,
- 2) Ministrowi Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki,
- 3) Przewodniczącym odpowiednich komisji sejmowych.

Materiały obejmują:

- projekt założeń wstępnych do ustawy o szkolnictwie wyższym przygotowany przez Uniwersytet Jagielloński,
- projekt modelu statutu Uniwersytetu Łódzkiego,
- syntezy wniosków końcowych 6-ciu zespołów roboczych konferencji oraz syntezy z dyskusji plenarnych,

Wymienione Dokumenty konferencja traktuje jako wyraz stanowiska dominującego w szkolnictwie wyższym oraz kontrowersji w sprawach, w których nadal istnieje różnica zdań.

2. Upoważnić Uniwersytet Jagielloński do dalszego prowadzenia prac nad założeniami wstępnymi projektu ustawy o szkolnictwie wyższym. Wszystkie szkoły uczestniczące w konferencji (wykaz uczestników i reprezentowanych przez nich szkół wyższych stanowi załącznik do tego Dokumentu) deklarują okazanie Uniwersytetowi Jagiellońskiemu pomocy w tych pracach, a w szczególności zobowiązują się do niezwłocznego przekazania wszelkich dodatkowych uwag i wniosków do projektu ustawy.

Prowadząc dalsze prace Uniwersytet Jagielloński będzie dążył do:

- 1) nadania swemu projektowi bardziej ogólnego charakteru tak, aby mógł on objąć wszystkie szkoły wyższe. Przyszła ustawa powinna mieć charakter ramowy z jednoczesną delegacją dużych uprawnień do statutów uczelni oraz wyraźnym ograniczeniem delegacji uprawnień dla zwierzchnich władz administracyjnych szkolnictwa wyższego,
 - 2) uwzględnienia propozycji dotyczących szerszego modelu samorządu i organizacji nauki polskiej tak, aby zapewniona została integralność całej nauki. Z tego powodu konieczne będzie również opracowanie wykazu aktów prawnych dotyczących innych niż szkolnictwo wyższe pól nauki.
3. Projekt przygotowany przez Uniwersytet Jagielloński w porozumieniu z innymi szkołami wyższymi zostanie przekazany pod dyskusję w całym szkolnictwie wyższym w tych samych terminach, w których dyskutowany będzie projekt Komisji Ekspertów powołanej przez Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Projekt ten ma mieć charakter równoległej wersji ustawy.
4. Uczestnicy Konferencji postulują, aby w harmonogramie prac nad ustawą został zapewniony dostateczny czas na głęboką i wszechstronną dyskusję nad ostatecznym projektem lub alternatywnymi projektami ustawy we wszystkich środowiskach akademickich kraju.

Opracowane w wyniku tej konferencji zestawienia obejmowały:

- projekt założeń wstępnych do Ustawy o Szkolnictwie Wyższym przygotowany przez Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,
- projekt modelu statutu Uniwersytetu Łódzkiego,
- syntezy wniosków końcowych 6-ciu zespołów roboczych konferencji,
- syntezy dyskusji plenarnych.

Dokumenty te stanowiły bardzo cenny materiał do przygotowania się delegatów "Solidarności" do pracy w Ministerialnej Komisji Kodyfikacyjnej. Komisja ta, pod przewodnictwem prof. Z. Resicha, zebrała się bowiem pierwszy raz dopiero 2 grudnia 1980 r.

Z zachowanych dokumentów tamtego okresu, bardzo wyraźnie wynika spontaniczne zaangażowanie wszystkich środowisk naukowych w Polsce. A była to przecież bardzo żmudna, wymagająca twórczej inwencji, praca od podstaw. Jeden z przykładów tej działalności podaje Komunikat z III Ogólnopolskiego Spotkania Przedstawicieli NSZZ "Solidarność" Szkół Wyższych w Politechnice Warszawskiej w dniach 17-18.I.1981 r. (dokument nr 55).

55.

KOMUNIKAT

III Ogólnopolskiego Spotkania Przedstawicieli NSZZ "Solidarność" Szkół Wyższych w Politechnice Warszawskiej w dniach 17-18.I.1981 r.

Spotkanie odbyło się zgodnie z uchwałą III Zjazdu Ogólnopolskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki z dnia 7.XII.1980 r. i było poświęcone dyskusji nad założeniami do ustawy o szkołach wyższych.

Obrady otworzył Prof. dr hab. S. Weychert (Politechnika Warszawska). Następnie uczestnicy Spotkania powołali przewodniczącego obrad plenarnych, którym został Prof. dr hab. L. Górski (Politechnika Krakowska). Na wniosek przewodniczącego zebrani przyjęli proponowany porządek obrad uzupełniony zgłoszonymi propozycjami.

Podczas obrad dokonano przeglądu głównych zagadnień przyszłej ustawy o szkołach wyższych. Zagadnienia te zostały zreferowane i przedyskutowane na podstawie następujących tekstów:

1. Tezy do Ustawy przygotowane przez zespół Krakowskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki na podstawie materiałów przesłanych przez różne szkoły i środowiska na zalecenie III Zjazdu OKPN.
2. Projekt Uniwersytetu Jagiellońskiego.
3. Tezy Ministerialnej Komisji Kodyfikacyjnej.
4. Projekt Tez do Ustawy regionu Mazowsze - wersja robocza.

Ponadto w dyskusji uczestniczyli przedstawiciele zespołów redagujących: Projekt Uniwersytetu Wrocławskiego i projekt Regionalnej Komisji Porozumiewawczej Nauki w Poznaniu.

Poszczególne działy ustawy były najpierw referowane na sesjach plenarnych, następnie były dyskutowane podczas obrad w sekcjach. Wyniki prac sekcji były ponownie przedstawiane i dyskutowane na sesjach plenarnych. W dodatkowej sekcji VI przedyskutowano i zaproponowano tryb i harmonogram dalszych prac nad ustawą, przyjęty następnie przez sesję plenarną. Dyskutowano w następujących sekcjach:

- I. Zagadnienia ogólne.
- II. Ustrój Szkół Wyższych.
- III. Studia i studenci.
- IV. Pracownicy Szkoły Wyższej.
- V. Stopnie i tytuły naukowe.
- VI. Tryb i harmonogram dalszych prac nad ustawą.

W dyskusjach panowała zgodność co do głównych kierunków zmiany Ustawy, a rozbieżności dotyczyły niektórych problemów szczegółowych.

Sprawozdania z obrad w sekcjach są załącznikami do niniejszego komunikatu. Do komunikatu załączona jest również ankieta dotycząca najważniejszych i spornych spraw związanych z ustawą (por. Sprawozdanie sekcji VI). Odpowiedź na ankietę powinna zostać przesłana w terminie do dnia 25.II.1981 r. na adres: Doc. dr hab. Marek Witkowski, ul. Wronia 80a m. 102, 01-015 Warszawa.

1. Na sesjach plenarnych przedyskutowano również następujące sprawy: w o Nauce zgodnie z porozumieniem podpisanym 19.XI.1980 r. w Gdańsku. Postanowiono, że wybory przedstawicieli do Komisji Kodyfikacyjnej odbędą się podczas IV Zjazdu OKPN w dniach 31.I. i 1.II.br.
2. Projekt uchwały w sprawie realizacji przez Ministerstwo NSzWiT idei samorządności szkół wyż-

szych, a szczególnie braku reakcji na udokumentowane zarzuty w stosunku do działalności władz w uczelniach.

3. Projekt powołania Ogólnopolskiej Komisji Porozumiewawczej NSZZ "Solidarność" Szkół Wyższych.
4. Projekt uchwały w sprawie wyrażenia stanowiska odnośnie więzionych za przekonania polityczne i braku postępu w realizacji porozumień w Gdańsku, Szczecinie i Jastrzębiu - uchwałą podjęto, tekst uchwały rozsyła Politechnika Warszawska.

Zebrani postanowili, że wszystkie te sprawy powinny być przedmiotem obrad IV Zjazdu OKPN w Politechnice Warszawskiej w dniach 31.I. i 1.II.1981 r.

Komunikat opracowali na podstawie dostarczonych materiałów i sprawozdań przewodniczących sekcji:

Ludwik Górski, Tadeusz Syryjczyk, Paweł Gizbert Studnicki

Do komunikatu były dołączone bardzo obszerne konkretne opracowania:

- I. Sprawy ogólne - opracowane pod przewodnictwem dr A. Guli z AGH w Krakowie.**
- II. Ustrój szkół wyższych - przew. prof. J. Maciaszek, Akademia Ekonomiczna w Krakowie.**
- III. Studia i studenci - przewodnicząca przedstawicielka WSP w Szczecinie.**
- IV. Pracownicy szkoły wyższej- przew. dr inż. T. Syryjczyk.**
- V. Stopnie i tytuły naukowe - przew. prof. S. Ftybee z Uniwersytetu Warszawskiego,**
- VI. Tryb i harmonogram dalszej pracy - pod kierunkiem prof. L. Górskiego.**

Przedstawione propozycje zostały następnie uzupełnione wynikami ankiet, opracowanych przez środowisko krakowskie. Informuje o tym niżej podane zestawienie (dokument nr 56).

56.

NSZZ "Solidarność"

WYNIKI OGÓLNOPOLSKIEJ ANKIETY w sprawie nowej ustawy o szkolnictwie wyższym

Ankieta, której wyniki przedstawiamy poniżej, powstała zgodnie z ustaleniami III Ogólnopolskiego Spotkania Przedstawicieli NSZZ "Solidarność" Szkół Wyższych. Ankiety rozesłano do Komisji Zakładowych NSZZ "Solidarność" w 91 szkołach wyższych, tj. do wszystkich szkół wyższych z wyjątkiem uczelni wojskowych, uczelni podległych MSW i WSNS przy KC PZPR. Odpowiedzi nadeszły z 55 szkół wyższych w następującym podziale między szkoły różnych typów (w nawiasach podano liczby szkół danego typu w Polsce):

Uniwersytety	6 (10)	Szkoły wyższe podległe MZiOS	7 (11)
Wyższe szkoły techniczne	15 (19)	Wyższe szkoły morskie	1 (2)
Wyższe szkoły ekonomiczne	3 (5)	Wyższe szkoły muzyczne	4 (8)
Wyższe szkoły pedagogiczne	8 (11)	Wyższe szkoły sztuk plastycznych	4 (6)
Wyższe szkoły rolnicze	5 (8)	Wyższe szkoły teatralne	0 (3)
Wyższe szkoły teologiczne	0 (2)	Szkoły wyższe podległe GKkFiS	4 (6).

Na ankietę odpowiedziały szkoły wyższe reprezentujące 19 spośród 22 środowisk akademickich w Polsce. Podział liczby odpowiedzi między środowiska przedstawia się następująco: (w nawiasach podano liczby szkół wyższych w środowiskach):

Białystok	2 (2)	Opole	2 (2)
Bydgoszcz	3 (3)	Poznań	5 (8)
Częstochowa	1 (2)	Radom	0 (1)
Gdańsk	1 (7)	Rzeszów	1 (2)
Katowice	3 (6)	Siedlce	0 (1)
Kielce	1 (2)	Słupsk	1 (1)
Koszalin	1 (1)	Szczecin	5 (5)
Kraków	10 (11)	Toruń	0 (1)
Lublin	4 (5)	Warszawa	6 (13)
Łódź	5 (6)	Wrocław	6 (8)
Olsztyn	1 (2)	Zielona Góra	1 (2).

Wyniki ankiety obliczono na podstawie odpowiedzi uzyskanych z 51 szkół wyższych zrzeszających ok. 70 tys. członków NSZZ "Solidarność". Odpowiedzi otrzymane z 4 uczelni (ATR Bydgoszcz, AS Poznań, AE Wrocław, AM Białystok) nie zostały uwzględnione w obliczeniach ze względu na brak niektórych istotnych danych. Metoda obliczeń podana jest na końcu niniejszego opracowania.

Dalej podano wyniki odpowiedzi na konkretne pytania.

Opisane wyżej działania świadczą również o niesamowitym tempie pracy, w odróżnieniu od Komisji Ministerialnej, która zakończyła pracę dopiero w czerwcu 1981 r. Ale to i tak szybko w porównaniu do dalszych opóźnień ze strony Rządu, uniemożliwiających uchwalenie Ustawy przez Sejm. Nie odnosiły skutku w tym przypadku liczne interwencje ze strony "Solidarności".

Ostatnią z nich przedstawia dokument Nr 58.

58.

Warszawa, dnia 27 listopada 1981 roku

O Ś W I A D C Z E N I E

grupy roboczej OKPN NSZZ "Solidarność" ds. Ustawy o szkolnictwie wyższym
złożone dnia 27.11.1981 r. na posiedzeniu Komisji Sejmowych
Prac Ustawodawczych oraz Nauki, Oświaty i Postępu Technicznego.

1. Informujemy, że w posiedzeniu Komisji uczestniczy grupa robocza NSZZ "Solidarność" upoważniona - na wniosek OKPN - przez Komisję Krajową do prezentowania stanowiska Związku w przedmiocie ustawy o szkolnictwie wyższym. Oczekujemy, że przedstawiciele Związku będą uczestniczyli we wszystkich etapach prac Komisji, Podkomisji i ewentualnych zespołów roboczych z prawem zabierania głosu, gdzie będzie istniała możliwość przedstawiania i negocjowania uwag szczegółowych.

2. W związku z wejściem pod obrady Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej projektu Ustawy o Szkolnictwie Wyższym, pozwalamy sobie przedstawić stanowisko naszego Związku wobec tego projektu. Stanowisko to znalazło wyraz w dwu dokumentach: Po pierwsze, w projekcie Komisji Kodyfikacyjnej z dnia 11 czerwca br. złożonym przez jej przewodniczącego prof. dra Z. Resicha Ministrowi Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki i przekazanego we wrześniu br. przez Ministra do Prezydium Rządu. Po drugie, w protokóle rozbieżności i poprawek dołączonym do powyższego projektu przez przedstawicieli naszego Związku w Komisji Kodyfikacyjnej. Uważamy, że projekt Komisji Kodyfikacyjnej, do którego złożyliśmy wspomniany protokół rozbieżności, stanowić powinien punkt wyjścia dla dalszych prac legislacyjnych, wyraża on bowiem wypracowane w toku wielomiesięcznych konsultacji i negocjacji stanowisko odpowiadające ogromnej większości środowiska akademickiego. Powstanie tego projektu, do czego przyczyniły się wszystkie organizacje społeczne działające na terenie akademickim oraz Senaty największych polskich uczelni, jest świadectwem możliwości wynegocjowania rozsądnego, kompromisowego stanowiska w tak kontrowersyjnej i trudnej sprawie, jak ustawowo zagwarantowanie samorządności szkół wyższych. Wprowadzenie jakichkolwiek ograniczeń dotyczących zasad samorządności szkół wyższych oznaczałoby przekreślenie owego consensusu omnium, który udało się wynegocjować oraz spowodowałoby głębokie rozgoryczenie i zawód zarówno pracowników naukowych, jak i studentów.

Uważamy, że dalsza procedura legislacyjna prowadzić powinna do rozszerzenia zasad samorządności sformułowanych w projekcie Komisji Kodyfikacyjnej - do czego właśnie zmierza złożony przez nas protokół rozbieżności - ale w żadnym przypadku do ich ograniczenia. Wszelkie takie ograniczenie byłoby bowiem naruszeniem uzyskanego kompromisu. (Punkt 2 jest dosłownym przytoczeniem pisma do posłów wystawanego przez Biuro Programowe OKPN. Do pisma załączony był protokół rozbieżności.)

3. Wyrażamy zaniepokojenie i żal, że ponad pięć miesięcy trwały różne działania Ministerstwa powodujące opóźnienie wniesienia ustawy do Sejmu. Przypominamy, że w listopadzie ub. roku zawarte zostało porozumienie Rządu ze Związkiem, zgodnie z którym projekt ustawy miał wpłynąć do Sejmu w takim terminie, aby możliwe było uchwalenie ustawy w sesji wiosennej. Komisja Kodyfikacyjna, związki zawodowe oraz cała społeczność akademicka dotrzymały terminów niezbędnych dla uczynienia zadość temu porozumieniu. Ministerstwo i Rząd dla sporządzenia 7 stronicowych zastrzeżeń potrzebowały pięciu miesięcy. W tym czasie do wydarzeń kuriozalnych należała próba prezentacji projektu zmienionego merytorycznie, jako projektu Komisji Kodyfikacyjnej ze zmianami rzekomo tylko legislacyjnymi.

4. Zaznaczamy, że wobec przedłużania przez Ministerstwo Nauki prac nad ustawą dokonano uzgodnienia, że Minister mianuje rektorów wybranych w trybie zgodnym z projektami Komisji Kodyfikacyjnej z 11 czerwca 1981 roku.

Rozpoczęcie roku akademickiego 1981/82 pod rządami nowej ustawy zapobiegłoby pozałowania godnemu konfliktowi w Radomskiej WSI. Nieprzestrzeganie kolejnego uzgodnienia stało się bezpośrednią przyczyną wymienionego konfliktu.

5. Nawiązując do wystąpienia ministra Nawrockiego oraz posła Szczepańskiego wyrażamy ubolewanie z tego powodu, że wyeksponowali oni rozbieżności opinii sugerując posłom głęboki podział społeczności akademickiej Polski. Nie ma potrzeby ukrywać, że w dyskusji panowały różne opinie i poglądy. Z całą jednak stanowczością, jako przedstawiciele ponad 70% pracowników szkół wyższych, a także jako uczestnicy szeregu rozmów i uzgodnień z udziałem ZNP i organizacji studenckich stwierdzamy daleko idącą jedność środowiska w sprawach zasadniczych, zwłaszcza dotyczących gwarancji autonomii, samorządności szkół i pozycji ich pracowników oraz studentów.

Za Grupę Roboczą
Tadeusz Syryjczyk

Powyższe stanowisko Grupy Roboczej zostało zatwierdzone na posiedzeniu Ogólnopolskiej Rady Szkół Wyższych w Łodzi dnia 28 listopada 1981 r.

Niestety, ta interwencja też nie odniosła pożądanego efektu, tym bardziej, że dwa tygodnie później został wprowadzony stan wojenny. Tym samym został przekreślony twórczy wysiłek tysięcy działaczy "Solidarności", pracujących w nauce polskiej. Brutalnie stłumiono, zresztą nie tylko w tej dziedzinie, spontaniczną inicjatywę pierwszej "Solidarności" lat 1980 - 81. W okresie stanu wojennego zniszczono rozbudzoną twórczą inwencję szerokich warstw społeczeństwa, z wyraźnymi skutkami do dnia dzisiejszego. Nie udaje się bowiem pobudzić z powrotem zbiorowej aktywności społeczeństwa, pomimo sprzyjających już warunków w niepodległej Ojczyźnie.

ZESTAWIENIE KOPII DOKUMENTÓW ZAŁĄCZONYCH DO OPRACOWANIA

K. GRELAK "Nauka polska w "Solidarności" lat 1980-81"

Cz. II. Ważniejsze dokumenty z komentarzami

Nr dok.*)	TREŚĆ	Str.
3.	Postulaty pracowników Politechniki Gdańskiej w piśmie do Komisji Rządowej PRL z dnia 22.VIII.1980 r.	3
45.	Komunikat o ustaleniach Ogólnopolskiego Zjazdu Delegatów Nauki NSZZ "Solidarność" w Gdańsku w dniu 19.10.1980 r.	6

47.	Komunikat Nr 11 Komitetu Założycielskiego NSZZ "Solidarność" przy Politechnice Gdańskiej z dnia 31.10.1980 r.	8
49.	Komunikat z rozmów pomiędzy Komisją Rządową a Komisją Gdańskiego Środowiska Naukowego do rozmów z Rządem z dnia 13.11.1980 r.	9
52.	Porozumienie między Komisją Rządową oraz Komisją Gdańskiego Środowiska Naukowego do rozmów z Rządem z dnia 19 listopada 1980 r.	10
54.	Wnioski końcowe Konferencji Uczelni Polskich odbytej w Uniwersytecie Jagiellońskim w dn. 29-30.XI.1980 r. w sprawie koncepcji samorządu akademickiego.	14
55.	Komunikat III Ogólnopolskiego Spotkania Przedstawicieli NSZZ "Solidarność" Szkół Wyższych w Politechnice Warszawskiej w dniach 17 - 18 .I.1981 r.	15
56.	NSZZ "Solidarność". Wyniki ogólnopolskiej ankiety w sprawie nowej ustawy o szkolnictwie wyższym.	16
58.	Oświadczenie grupy roboczej OKPN NSZZ "Solidarność" ds. Ustawy o szkolnictwie wyższym, złożone dnia 27.11.1981 r. na posiedzeniu Komisji Sejmowych, Prac Ustawodawczych oraz Nauki, Oświaty i Postępu Technicznego.	17

*) Numery dokumentów zostały przywołane z poprzedniego numeru specjalnego "Wiadomości KSN" nr 9-10A(114-115A) i odpowiadają archiwalnemu wykazowi Politechniki Gdańskiej.

SOLIDARNOŚĆ
1980-2005

“Wiadomości KSN” Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ *“Solidarność”*

**Redaguje zespół: Maria Wesołowska, Janusz Sobieszcański, Krzysztof Schmidt-Szałowski,
redaktor odpowiedzialny: Anna Gołębiewska,**

opracowanie językowe: Jerzy Jackl; opracowanie techniczne: Elżbieta Smorzewska.

Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ *“Solidarność”* ul. Waryńskiego 12, A 221, 00-631 WARSZAWA

Nr konta: Sekretariat Nauki i Oświaty, Gdańsk; KSN NSZZ *“Solidarność”*

92 1020 1068 0000 1102 0000 2733

tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 660 98 78, kom. 0 603 123 438

e-mail: KSN@interia.pl ; <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>